

HER DÖNÜŞÜM GERÇEK BİR GELİŞİM MİDİR?

Öğr. Gör. Begüm Ertem (Gedik Meslek Yüksekokulu)

Ünlü filozof Herakleitos'u duyumsar gibiyim: *"Değişmeyen tek şey değişimin kendisidir."* Peki, her dönüşüm beraberinde gerçek bir gelişimi getirir mi? Tarih boyunca yaşama, hayatta kendimize bir yer edinme, birey olma, sosyalleşme, toplum ve millet algısı, yönetim biçimleri, inançlar ve daha nice, insanlık ile birlikte her geçen gün evrilmeye devam etmektedir. En az değişimlere ayak uydurabilmek kadar değişimleri doğru algılamak da önemlidir. Gelişmeler ve değişimler, avantajları ancak analiz edilerek bir katma değere dönüştürebilirse bir anlam ifade edecektir. 2020 yılından itibaren dünya genelinde uzun yıllardır bu kadar yaygın etki görülmemeyen bir pandemi sürecinin içine girildi. Biyolojik bir afetin ortasında çareler aranmaya devam etmekte. Bu sırada sadece sağlık alanında da kalmadı afetler... Yangınlar, depremler, böcek istilaları... Bu olaylar beraberinde ekonomik, psikolojik, sosyolojik birçok sorunu da kısa veya uzun vadede ortaya çıkarma potansiyeline sahiptir. Üretimin, iş gücü ve kazanımların sürekli belirsizliği ülke ekonomilerini ve hatta ülkelerin pandemi ile mücadeledeki stratejilerini dahi etkilemektedir. Sağlık alanında bitmeyen bir yoğunluk, bitmeyen mesailer, ailelerden ayrı geçirilen günler ve daha nice ile sınanan sağlık çalışanları... Toplum genelinde sosyal hayat; telefon, bilgisayar, tablet gibi araçlar ve belki ara sıra denk gelebildiğimiz arkadaşlar ile sınırlanmış durumda... Teknolojiyi bilgiye erişimde bir araç görmekten ziyade sosyalleşme aracı görerek arkadaşları ile birlikte oturan bir grubun birbiri ile hiç konuşmadan telefonlarına odaklandıkları bir dönemde tamamen içe dönük bir düzene geçilmiş durumda. Eğitimde bilgi toplumuna geçiş yaptığımız bir dünyada ekip çalışmasına yatkınlık, inovasyon, sürdürülebilirlik, bilişim teknolojileri ve bilgi güvenliği gibi çağın yeniliklerine uyum sağlayarak geliştirebilecek, katma değer sağlayacak kişilerin öne çıkması beklenirken kişisel gelişimlere, motivasyonlara, araştırmalara, çalışmalara yönelimdeki artış beraberinde çelişkiler oluşturmaktadır. Yaşanan bu değişim "öğrenmeyi öğrenme" gibi bir kavram üzerine düşünmeyi de gerektirecektir. Diğer bir yandan kişiler arasındaki iletişim ve etkileşimin şekli ve derinliği değişmektedir. Yorumların, beğenilerin, görüntülü konuşmaların, mesajlaşmaların arasında kilitlenen diyaloglar, dostluklar, topluluklar artmaktadır. Önceden çocuklara, "Hadi bakalım arkadaşınla sarılın barışın", "Oyuncağını, yemeğini arkadaşınla da paylaş." diyen ailelerin birçoğu şimdi çocuklarına kendi kendine oyun oynamayı, zaman geçirebilmeyi, kendini korumayı ve mesafeyi öğretmeye çalışmaktadır.

Yaşanan her sürecin getirdiği yeniliklerin sonuçları da olmaktadır. Bu noktada süreçleri en iyi şekilde yönetebilmek için sadece güne değil geleceğe de odaklanmak gerekmektedir. Gelecekte korkmadan dünü ve bugünü doğru kavrayıp geleceği yönlendirmek mümkündür. Ülkeler bazında düşünüldüğünde özellikle bilişim alanındaki gelişimler sonucunda zaman ve mekândan bağımsız sürekli erişilebilirlik kavramının avantajlarını üretime bir artı değer oluşturmak için kullanabilmek gelecek için öne taşıyacak bir adımdır. Bunun için altyapı, aklın ve bilginin ışığı, üretmenin heyecanı gerekmektedir. Örneğin, eğitim alanında içinde bulunduğumuz pandemi sürecinde birçok ülkede yeteri kadar yaygın olmasa da uzaktan eğitim sistemleri ile birlikte eğitimin aksamadan yapılması hedeflenmektedir. Ancak bu sistemin kullanıcılarına; sistemin amacı, kullanım biçimi, nasıl geliştirilebileceği, materyallerin ve işlenişin uyumlaştırılması gibi konuları anlatabilecek imkânın pek mümkün olmadığı bir düzende doğrudan adaptasyon sağlanmaya çalışılmaktadır. Günün getirdiği bir yenilik avantajlar sağlarken örgün eğitim ortamlarının doğal sonuçları olan sosyallik, doğrudan

iletişim kurma ve kendini ifade etme becerileri, eğitim hayatının içinde olmanın verdiği katkılar eksik kalabilmektedir. Bu nedenle; sistemler, teknolojiler, yenilikler ve oluşan şartlar günümüz ve geleceğin yönlendiği noktalardaki ihtiyaçları doğru analiz ederek kullanılmalıdır.

Gerçekleşen her bir olayın bir tane sonucu olmadığı gibi görülen bir sonucu da meydana getiren birçok olay veya faktör bulunabilmektedir. Dünyanın hiç bitmeyecek ve bitmemesi de gereken gelişim süreçlerinde enerjimizi, kaynaklarımızı, bilgi ve deneyimlerimizi insan olmanın verdiği özden de uzaklaşmadan olumlu yönde bir dönüşüme çevirmek önemli hassasiyetler içermektedir. Bilgi, akıl ve vicdanı dengede tutan, yeniliklere gözlerini kapatmayan, gelişen, sorgulayan, üreten bir nesil için varolduğu dünyayı tanımak önemli bir yolculuktur. Dönüşüm bizim yolculuğumuzu kolaylaştırır, çağı yakalamamızı ve rekabetimizi arttırır. Ancak bu dönüşümleri yürüdüğümüz yolda doğru kullanırsak, insan olmanın özünü unutmadan deneyimlerimizle, yeteneklerimizle birleştirebiliriz... Bu düşünceden hareket ile **Wolfgang Van Goethe'nin** bir sözünü anımsayalım: *“Kavram deneyimin toplamı, düşünce ise sonucudur; ilkine ulaşmak için düşünce yeteneği, ikincisini kavramak için akıl gerekir.”* Bu düşünceden de yola çıkarak bugün; dünyanın birçok yerinde gelişmişlik düzeyi, sosyo-kültürel yapı, inanç sistemi, yönetim sistemi ve hatta coğrafi konum gibi daha birçok etken ile ilişkili olarak yaşanan gelişmelere aynı hızda adapte olunamadığı görülmektedir. Aynı zamanda gelişime direnen toplumlarda karşı konulamayan mecburi dönüşümler ve açılımlar gerçekleşebilmektedir. Ancak her dönüşüm tam anlamıyla benimsenerek ve özündeki amaçlar sentezlenerek uygulanmadıkça değişim kavramı yerini taklit ya da özenme kavramlarına bırakacaktır. Bu durum ise toplumlar arasında yönlendiren ve yönlendirilenler arasındaki çizgiyi belirlemektedir. O halde yeniden düşünmek gerekir. Her dönüşümü bütünüyle uygulamak mı doğrudur, tamamen reddetmek mi? Yoksa araştırıp ihtiyaçları analiz ederek alt yapı hazırlıklarını toplumun her düzeyinde uygulamak mı? Gerçek gelişim hangisinin sonucunda gerçekleşir? Sanıyorum ne direnek, ne olduğu gibi kabul ederek... Belki de gerçek gelişim; günü, toplum yapısını ve geleceği çağdaşlığın ışığında bağımsızlıklarından ödün vermeden ancak kendini kapatmadan yolunu çizebilmektir. **Ulu Önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRK'ün** dediği gibi *“Çalışmak demek, boşuna yorulmak, terlemek değildir. Zamanın gereklerine göre bilim ve teknik ve her türlü uygar buluşlardan azami derecede istifade etmek zorunludur.”* ve *“Her ilerleşişin ve kurtuluşun anası hürriyettir.”* Bu nedenle çalışmaktan, üretmekten ve toplumsal varlığımızı, değerlerimizi korumaktan vazgeçebileceğimiz tek an dahi yoktur.

Öğr. Gör. Begüm ERTEN

